

Drikke-trafikken, og derved hæver vi, hvad vi alle som Rigsdagsmænd er interesserede i, saa vel de sociale som de moralske Forhold i vort Land, fuldt erkendende, at naar der er slette sociale Forhold, kan man vel ikke sige, at det er Drikkeriet, der skaber Fattigdommen — det kan man ikke altid sige, skønt det er Tilfældet i mangfoldige Forhold —, men man kan meget vel vende Sagen om og sige, at det er Fattigdom og ulykkelige sociale Vilkaar, der skaber Drikkeri. Se blot paa de krigsførende Lande, hvorledes man der danser og drikker og morer sig for i hvert Fald i Øjeblikket at døve Sorgen og Elendigheden, saa vil man have et tydeligt Udtryk for, at sociale Forhold kan skabe Drikkeri. Vil man hemme Drikkeriet, maa man i første Linie være med til at hæve et Folk socialt set, skabe bedre økonomiske Vilkaar, en pragtfuld Opgave for en Regering; men man maa ogsaa yde sit Bidrag til, at en Bevægelse som Afholdsbevægelsen kan supplere dette, saaledes som Tilfældet har været her i vort Land i de forgangne Aar.

Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til en velvillig Behandling, der maatte kunne føre til de af mig ønskede Resultater.

Vesterager: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (A.C. Meyer) udtalte, at det ikke var muligt for ham at tale paa hele sit Parti Vegne i denne Sag. Dette kan jeg fuldt ud tiltræde, saa afholdsvenligt er mit Parti heller ikke, at jeg er i Stand til at tale paa hele Partiets Vegne. Den ærede Ordfører for mit Parti kan ikke være til Stede her, og derfor er det blevet overdraget mig som andet Medlem af Udvalget at paatage mig Ordførerskabet ved denne Lejlighed. Jeg skal forsøge at fatte mig ganske kort, idet jeg har den Opfattelse, som ogsaa er blevet fremhævet af den sidste ærede Taler, at dette Lovforslag neppe vil blive gennemført i denne Samling. Vi vil vel saa faa Lejlighed til at møde det en Gang igen, og da vil vi kunne give det en grundig Behandling og forsøge at faa et Resultat ud af Arbejdet.

Dette Lovforslag har haft en vis Evtne til at gaa igen her i Rigsdagen. Det blev fremsat her i Tinget i Samlingen 1918—19 og kom igen i 1919—20, og saa blev det færdigbehandlet her i Folketinget og gik til Landstinget. I 1920—21 kom det igen til Landstinget, og nu er det endelig efter meget Besvær atter kommet tilbage til Folketinget, hvor vi har den Fornøjelse lige at hilse paa det ved en kort Visit, hvorefter

det rimeligvis atter forsvinder for maaske at dukke op i en ny Form eller under nye Forhold — det skal jeg ikke udtale mig om. Under disse Forhold mener jeg, at det vil være ret ørkesløst at hengive sig til en dybere Prøvelse af de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget. Det er ikke min Mening, at det ikke vilde være ønskeligt, at Lovforslaget kunde blive gennemført, tværtimod, jeg mener, det vil være i høj Grad ønskeligt, at vi kan faa de forskellige Principper prøvet og komme til en virkelig alvorlig Drøftelse og Gennemgang af de forskellige Tanker, der er nedlagt deri, og saa prøve paa at naa et tilfredsstillende Resultat. Men jeg siger blot dette, fordi jeg regner med Forholdene, som de er, at det kun er saadan i Forbifarten, vi faar Lejlighed til at hilse paa dette Lovforslag. Jeg skal lige bemærke, at naar jeg ser paa de Ændringsforslag, der er stillet i Landstinget — der var stillet 44 Ændringsforslag, hvoraf en Del ganske vist blev forkastet —, kan jeg ikke anerkende, at de vedtagne Ændringer betyder et Fremskridt; set fra mit Standpunkt er det nærmest Tilbageskridt, der er sket.

Det her foreliggende Lovforslag, som gaar under Navnet Beværterloven, maa bedømmes ud fra samfundsmæssige Hensyn. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i, at man kan tillægge Love alt for megen Betydning, men det er dog saaledes, at Loven maa styrke Livet, de Rammer, man giver ved Lovgivningsarbejdet, maa være saadanne, at de er til Støtte for det Arbejde, der gøres ude i det praktiske Liv; og naar Afholdsarbejdet og Ædruelighedsbevægelsen i vort Folk har haft saa stor Betydning, som jeg mener, dette Arbejde har haft og har for Øjeblikket, kan man ikke undlade at ønske og kræve, at Lovgivningsarbejdet maa gaa i Retning af at styrke dette Arbejde for at fremme Ædrueligheden i hele Folket.

Det, som da for mig er et af Hovedprincipperne i Lovforslaget og i hele Arbejdet for denne Sag, er, at Afgørelsen i dette Spørgsmaal lægges ud til den almindelige Befolkning, til de Mennesker, som har Ansvaret paa Stedet, til de gode Hjem, der virkelig føler med den Ungdom og den Slægt, der vokser op omkring dem, og gerne vil være med til at skabe saa gode Kaar for dem som muligt. Det maa klart og tydeligt præciseres i Lovforslaget, at det er den Villie, der staaar bag Lovgivningsarbejdet paa dette Omraade. Her er vi inde i en Udvikling, som jeg mener har haft den allerstørste Betydning, og som jeg ønsker skal